

Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam, ook bekend als Klinkerfonds, activiteiten in de eerste helft van 2021

Beste donateur,

Graag sturen we u weer een halfjaaroverzicht van onze activiteiten. In januari schreven we dat bij de Dienst Justitiële Instellingen, de Immigratie- en Naturalisatiedienst en de Dienst Terugkeer & Vertrek de menselijke maat uit het oog verloren is. In april publiceerden een aantal vreemdelingenadvocaten Het boek *Ongehoord. Onrecht in het vreemdelingenrecht*. In Trouw van 12 april stelt advocaat Igna Oomen: "Getraumatiseerde slachtoffers van marteling moeten tóch een consistent verhaal kunnen vertellen, volgens de IND en de Raad van State. Anders komen zij niet in aanmerking voor bescherming. Terwijl wetenschappelijk is aangetoond dat ze dit consistente verhaal vaak helemaal niet meer kunnen vertellen." Het boek werd gepresenteerd aan de Tweede Kamer. Laten we hopen dat het boek op tafel komt te liggen tijdens de kabinetsformatie.

Bezoekwerk in en buiten het detentiecentrum (bewerking van tekst uitgesproken bij wake 6 juni)

In mei werd voor de derde keer tijdens de coronacrisis een kaart bezorgd bij alle ingesloten in het Detentiecentrum Rotterdam. Hiernaast ziet u de voorkant van de kaart. Afgebeeld is het kunstwerk dat sinds 2 mei steeds in het midden van de wakekring wordt geplaatst.

Op dit moment zijn er weinig aanvragen voor bezoek van vrijwilligers. Mogelijk heeft het te maken met het feit dat de meeste Marokkanen zijn vrijgelaten, omdat er geen zicht op uitzetting was. Dit geldt overigens niet voor Marokkanen met een Dublinclaim voor een ander Europees land, zij kunnen nog steeds teruggestuurd worden naar het land van eerste aanvraag. Ook verschillende Afghanen, Algerijnen en een enkele Libiër zijn vrijgelaten omdat de rechtbank bepaalde dat het op dit moment te onveilig is om deze mensen daarheen uit te zetten. Alsof allerlei andere landen wél voldoende veilig zijn voor uitzetting.

De meeste mensen die we bezoeken verdwijnen na vrijlating in hun eigen illegale circuit. En dat is goed, want voor ons ligt in eerste instantie het accent op de ontmoeting met iemand die 'binnen' de tijd moet zien door te komen en voor wie het doorgaans een aangename onderbreking is om iemand van buiten te ontmoeten.

Maar als je maanden bij iemand op bezoek geweest bent en hij komt zwaar getraumatiseerd en angstig op straat, dan kun je zo iemand niet aan zijn lot overlaten. Eén van ons maakt al gedurende twee jaar van dichtbij mee hoe een jonge Egyptenaar na een vreselijke vluchtweg, meerdere keren in detentie en mislukte asielaanvragen nu wanhopig al gedurende tien jaar moet zien te overleven in deze maatschappij. Baantjes betekenen schandelijke uitbuiting bij louche bazen die heel makkelijk gemaakte afspraken niet nakomen. Geen toekomst, uitzichtloosheid en altijd angstig om je heen kijken maakt een opgejaagd mens van iemand. Al staan er mensen met de beste bedoelingen om je heen, dan nog kun je vastlopen. Het kan je als hulpverlener een machteloos gevoel geven, want bij alles waarbij je iemand denkt te kunnen helpen loop je ook zelf tegen de dichtgetimmerde regels van deze maatschappij aan. Gelukkig kunnen we elkaar steunen en dat is regelmatig hard nodig. Degene, die direct met deze nog zo jonge man te maken heeft en er alles van meemaakt, zei het treffend: "Hij is onder mijn huid gaan zitten en ik kan me er niet meer los van maken."

Welkom Onthaal et le Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam vous souhaite beaucoup de courage et une libération anticipée

Si vous souhaitez qu'un volontaire vous rende visite, appelez le Meldpunt Vreemdelingenbewaring via le numero gratuit: 0800-3388776

deel van tekst achterzijde kaart voor ingesloten, mei '21

Ongewenst vreemdeling – overal, altijd? (actualisering van tekst uitgesproken bij wake van 2 mei)

De heer B. wordt rond 1990 geboren in Eritrea. Zijn vader is Eritreeër, zijn moeder Ethiopische. Eritrea en Ethiopië raken langdurig in oorlog. Moeder wordt gedwongen met haar zoon Eritrea te verlaten. B. ziet zijn vader nooit weer. Moeder en zoon wonen daarna in Tigray (noordelijke deelstaat van Ethiopië) bij B.'s oma. Op zesjarige leeftijd raakt hij verlamd door polio. Zijn moeder sterft. Oma zorgt daarna alleen voor hem.

Vanwege zijn Eritrese afkomst is B. staatloos in Ethiopië. Hij heeft geen volledige burgerrechten. Als hij begin 2011 een uitnodiging krijgt voor een sportwedstrijd voor gehandicapten in Emmen besluiten hij en zijn oma dat dit zijn kans is op een betere toekomst. Oma koopt een vals paspoort voor hem. In mei rolt hij in Addis Abeba het vliegtuig in. In juni meldt hij zich in Ter Apel. Begin 2012 wordt zijn asielaanvraag afgewezen: hij zou geen reëel gevaar lopen bij terugkeer en de IND betwijfelt zijn Eritrese afkomst. B. wordt ingesloten in het Detentiecentrum R'dam. Na acht maanden wordt hij op straat gezet: de Ethiopische ambassade geeft geen reisdocument af, zij betwijfelt zijn Ethiopische afkomst.

Na wat omzwervingen vindt B. een slaapplek in de Pauluskerk. Overdag is hij vaak te vinden in de openbare bibliotheek en in het Eritrees centrum Gezana. Hij leest veel in zijn Bijbel. Op zondag gaat hij naar een Eritrese kerk. En hij volgt veel Europese voetbalcompetities. Een bestaan zonder vooruitzichten. Als zijn rolstoel helemaal kapot gaat kopen wij een tweedehands voor hem. En later -- als ook die versleten is -- krijgt hij van ons een nieuwe. Zijn oma sterft.

Er komt een nieuw regime in Ethiopië. De Dienst Terugkeer en Vertrek meldt zich. Ethiopië zou hem nu wel willen toelaten. B. heeft daar oren naar, mits de politieke situatie in Ethiopië zich goed blijft ontwikkelen en hij hulp krijgt om in Addis Abeba een bestaan op te bouwen. Hij gaat naar de ambassade om over zijn terugkeer te praten. Maar de ambassade houdt zich op de vlakte. In de loop van 2020 verslechtert de situatie in Ethiopië: geen verkiezingen en uiteindelijk zelfs een burgeroorlog in en om Tigray. Ook de DT&V ziet dat uitzetting nu niet gaat lukken: Ethiopië zal op dit moment zeker geen (halve) Tigrayer toelaten die ze al nooit als staatsburger zagen.

B. weet een doopbewijs boven water te krijgen. Om de IND en de Eritrese ambassade te overtuigen van B.'s identiteit is echter meer bewijs nodig. Een haast onmogelijke klus door alle oorlogen en daaruit voortvloeiende volksverhuizingen in de regio. Een dezer dagen heeft staatssecretaris Broekers-Knol besloten dat asielzoekers uit Tigray hangende de burgeroorlog niet worden uitgezet. Maar hoe menselijk is het om iemand die zelfs in vreedetijd niet uitgezet kon worden nog langer te laten wachten op een echte verblijfsstatus?

**WE KUNNEN BETER VAN
OORLOGSPROBLEMEN
SPREKEN**

**DAN VAN
VLUCHTELINGEN-
PROBLEMEN**

Loesje

ANBI-status, officiële gegevens

We zijn erkend als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI): RSIN-nummer 8528.16029. Voor u als donateur betekent dit dat uw giften fiscaal aftrekbaar zijn.

Op www.bezoekgroep.eu staat een financieel overzicht over 2020.

Ons rekeningnummer bij Triodos Bank is **NL94 TRIO 0197 6649 46**, t.n.v. Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam. De penningmeesters zijn te bereiken via penningmeesterBAR@live.nl.

Het secretariaatsadres is Leendert Butterstraat 44, 3062 XN Rotterdam, info@bezoekgroep.eu.

Ons KvK-inschrijvingsnummer is 57971412.

Adressen

Vanwege de privacywetgeving geeft Triodos Bank geen adressen weer op de afschriften. Wij zien het daardoor niet wanneer een donateur verhuist. Wilt u **bij een verhuizing of andere wijziging een berichtje sturen** naar een van bovenstaande mailadressen? Ook voor nieuwe donateurs: graag even een mailtje met uw (e-mail)adres. U mag ook een berichtje sturen als u ons halfjaarverslag liever via e-mail ontvangt dan per brief.

Onze dank!

Wij danken u weer voor alle hulp en steun die wij van u mochten ontvangen. Daardoor kunnen wij doorgaan met onze steun aan medemensen die tussen wal en schip zijn gevallen.

Met vriendelijke groet, namens de bezoekgroep,
Henk van Drunen